

Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1108

08.06.2024 (135)

Michael Kühnen

A doua revoluție Volumul II: Statul popular

Partea 5

Moștenitorul și executantul vechii mișcări muncitorești a devenit național-socialismul și fascismul. Este simbolic faptul că organizațiile muncitorilor - KPD, SPD și sindicatele - erau practic lipsite de sprijin de masă în 1933 și au trebuit să accepte dizolvarea lor fără rezistență. Și este, de asemenea, un simbol al tranziției de la mișcarea marxistă la mișcarea națională a muncitorilor faptul că doar statul național-socialist popular a îndeplinit vechea revendicare și a declarat ziua de luptă a clasei muncitoare, ziua de 1 Mai, o zi națională de comemorare.

Ceva asemănător a fost realizat de fascismul italian, al cărui Duce - Benito Mussolini - a întruchipat această schimbare în persoana sa, după ce a fost mai întâi liderul aripii revoluționare a Partidului Socialist și redactor-șef al organului central "Avanti". Acum, acolo unde pumnul nu mai amenința, ci mâna deschisă era întinsă într-un salut fascist, putea începe acea evoluție care îi integra pe muncitori în comunitatea națională pe picior de egalitate, conducea mișcarea muncitorească spre victorie prin conturarea unui socialism național și punea capăt luptei de clasă.

Această Volksgemeinschaft continuă să producă efecte până în ziua de azi - cel puțin în Germania, unde a fost realizată mai energic și mai decisiv decât în fascism.

Renașterea socialismului reformator, a social-democrației și a sindicatelor după războiul care ne-a fost impus nu numai că este reacționară, dar pe termen lung pune în pericol unitatea poporului nostru, care s-a născut în urma unor greutăți și sacrificii atât de mari. Acest curent politic și-a depășit limitele, nu corespunde nici realităților, nici nevoilor poporului, nici măcar ale clasei muncitoare, și ar putea aduce, în cel mai bun caz, un dezastru.

De la jumătatea anilor șaiszeci, marxismul a pus stăpânire pe o mare parte din tânăra elită intelectuală a poporului nostru. Nucleul acestui "neomarxism" a fost și a rămas mișcarea studențească, care, la rândul ei, a devenit curând o victimă a fundăturii ideologice. Scânteia revoluționară nu s-a răspândit în clasa muncitoare, deoarece aroganța de clasă burgheză a studenților marxiști a ignorat nevoile maselor largi ale poporului, ridiculizându-le chiar ca fiind "idei mic-burgheze".

Consecința a fost eșecul mișcării studențești și fragmentarea acesteia în revoluționari înarmați, socialiști reformiști, comuniști ortodocși, maoiști/staliniști și socialiști nedogmatici, printre alții. Pe noi ne interesează doar cei din urmă, care au obținut destul de multe realizări politice în ultimii ani:

Partea din Noua Stângă care este organizată, de exemplu, în mișcarea antinucleară și în grupurile și listele alternative, trebuie luată în serios din punct de vedere ideologic. Tinerii idealiști și revoluționari sunt la lucru aici. Așa cum am explicat deja în "Credință și luptă", trebuie să li se explice clar acestor tineri că, dacă încep să se desprindă treptat de dogmele marxiste și să caute un nou tip de socialism, vor cădea inevitabil sub vraja ideilor fasciste - dacă nu chiar național-socialiste.

De când stânga nedogmatică a început să abordeze serios slăbiciunile dogmaticii marxiste, ea se îndreaptă imperceptibil spre noi fără să vrea, fără să-și dea seama și păstrându-și frazeologia "antifascistă" fără noimă și pseudo-morală.

Astfel, național-socialiștii și socialiștii nedogmatici - e drept că și maoiștii/staliniștii - sunt de acord în diverse puncte de critică a capitalismului și a antisemitismului, amândoi se opun împărțirii și subjugării lumii între capitalism și comunismul mozaic, caută o a treia cale între superputere și ideologia lor; și sunt revoluționari. Noua Stângă începe să descopere chestiunea națională, în timp ce noi observăm că corporativismul și ideile democratice rasiale au unele lucruri în comun.

Și, ocazional, la marginea disputelor politice, ambele părți au parte de întâlniri ideologice uimitoare: La mitinguri împotriva imperialismului sovietic, în sprijinul revoluției palestiniene, în proteste împotriva distrugerii mediului.

Desigur, incompatibilitățile prevalează întotdeauna, deoarece stânga acționează

dintr-o atitudine complet diferită față de viață, iar național-socialismul rămâne un bastion de încredere împotriva oricărui fel de sclavie îmbrăcată în marxism, dar, în măsura în care tânăra stânga începe să se îndoiască de dogmele marxiste, există totuși, ca și înainte, atingeri între "oamenii de dreapta din stânga" și "oamenii de stânga din dreapta", între socialiștii nedogmatici și național-socialiștii revoluționari. Trebuie să folosim aceste atingeri pentru a le reda acestor tineri idealişti răătăciți încrederea în poporul lor, fără a le răpi visul de revoluție.

Dar purtătorul revoluției este întregul popor - nu proletariatul.

Modelatorul revoluției este național-socialismul. În național-socialism, toate curentele naționale, socialiste și revoluționare se unesc în cele din urmă și modelează statul popular al viitorului. Nu este dorința muncitorilor de a îndeplini sarcina pe care Karl Marx a intenționat-o pentru ei. Muncitorul nu poate fi obligat să facă acest lucru decât prin forță. Scopul muncitorului este mai degrabă acela de a deveni un membru egal și respectat al Volksgemeinschaft. Pentru aceasta luptă Partidul Național-Socialist al Muncitorilor Germani!

Prin urmare, dacă vrem să stabilim un stat popular și nu o dictatură de partid, trebuie să ne întoarcem la popor, în loc să dăm proletariatului o sarcină pe care nu o poate și nu o va îndeplini.

Unii entuziaști idealişti lucrează pentru întreaga UMANITATE. Să ne abținem aici și de la faptul că atât înalta finanță, cât și clica de conducere comunistă - ambele sub influență sionistă - abuzează de aceste tendințe pentru a promova construcția statului coercitiv mondial pe care îl plănuiesc. Chiar și fără acest abuz, ideologia umanității ar rămâne o iluzie pernicioasă. Este adevărat că, pentru prima dată în istoria sa, omenirea se confruntă cu probleme globale aproape insolubile, care nu mai pot fi depășite în cadrul statelor naționale și care necesită măsuri comune, de anvergură.

Dar experiența ne învață că cooperarea sau chiar fuziunile sunt posibile doar atunci când există fie o mare sarcină comună, fie un pericol care amenință viața tuturor. Niciuna dintre acestea nu este cazul când se are în vedere întreaga umanitate. Dimpotrivă:

Lumea albă ar pieri dacă și-ar vedea sarcina de a promova restul umanității în modul în care o cere justiția planetară abstractă. Nu am fi capabili să ne menținem nivelul de trai, nici nivelul de dezvoltare tehnică și științifică, iar slăbiciunea noastră rasială ar pune în pericol chiar supraviețuirea noastră biologică în aceste condiții.

Conflictele de interese și de obiective dintre rase sunt atât de fundamentale și

ireconciliabile, încât soluțiile pe planetă vor rămâne complet de neconceput pentru foarte mult timp. Și nici nu se întrevide vreo mare amenințare comună. Este adevărat că problemele mileniului următor necesită unități politice supranaționale, supranaționale - dar pe baze rasiale!

Lumea albă este cea care se confruntă cu sarcini comune și este expusă aceluiași pericol, nu umanitatea. Prin urmare, obiectivul nostru este, de asemenea, comunitatea ariană a popoarelor și nu o concepție nerealistă și extatică a unei umanități care nu există ca unitate și care poate exista în viitorul previzibil cel mult ca o amenințare înfricoșătoare a unei societăți sclavagiste dominate de sioniști, în care rasa albă este forțată sau sedusă la metisaj și astfel dispare din lume.

Alianțele și uniunile cu popoare de rasă străină sunt posibile și utile - cum a fost odată axa Berlin - Tokyo - sau în viitor unitatea globului roman. Acestea sunt cerințele unei politici naționale responsabile.

"Umanitatea", pe de altă parte, rămâne o iluzie care uită lupta rasială ca fapt fundamental, deoarece este gata să se predea. Pacea veșnică este o iluzie - și nici măcar una deosebit de frumoasă! Pentru că ea înseamnă sfârșitul unei lumi așa cum o cunoaștem, o lume a luptei și a probațiunii masculine. Ar fi starea finală paralizantă a unei rase muribunde care s-a retras într-un colț îmbufnat al istoriei mondiale și așteaptă să vadă cine îi va trage de mânecă și îi va întinde carnea.

Am văzut că materialismul este inuman, că amprenta religioasă este o epocă trecută a istoriei și că atașamentul față de libertatea individului, față de proletariat sau chiar față de umanitate este o aberație a gândirii umane. Astfel, intelectul nostru, ca și legea eternă a naturii, ne indică structura de bază a întregii vieți:

Recunoaștem încă o dată adevărurile național-socialismului - fie că ne plac sau nu.

Din câte știu, tovarășii noștri englezi au fost primii, după război, care au rezumat acest adevăr fundamental în sloganul scurt și memorabil care determină astăzi activitatea politică a național-socialiștilor din întreaga lume ariană:

Pentru rasă și națiune!

Pentru rasă și națiune!

Cititorul atent poate că a observat că am menționat deseori o diferență în evaluarea național-socialismului și a fascismului. În acest moment este util să explicăm

această diferență. Nu fac acest lucru pentru a crea o ruptură între noi și tovarășii noștri fasciști, sau chiar pentru a dovedi că fascismul este greșit:

Fascismul este singura viziune asupra lumii din sfera noastră culturală care nu este ostilă național-socialismului. Înainte, în timpul și după război, fasciștii au luptat cot la cot cu noi, la început - în anii '20 - Revoluția fascistă a fost un exemplu strălucitor și un semnal încurajator pentru noi - **Adolf Hitler: "Probabil cămașa maro nu ar fi existat niciodată fără cămașa neagră"**.

Cu toate acestea, național-socialismul nu este doar un fascism german. Desigur, predomină asemănările de formă și de conținut, iar diferențele sunt estompate și mai mult de faptul că au existat și există curenți național-socialiști în aproape toate mișcările fasciste din lumea albă. Iar unele dintre aceste mișcări s-au numit fasciști în loc de național-socialiști doar din motive de tactică politică.

Dacă numim naționalismul, socialismul - înțeles ca o idee de comunitate populară corporativistă - și cunoașterea importanței rasei fundamentele esențiale ale credinței noastre și vedem în capitalism, comunism și sionism principalii noștri dușmani, recunoaștem rapid diferența crucială - fascismul nu este neapărat rasializat și nu vede în sionism un dușman în toate circumstanțele.

De aceea au existat state fasciste după război - dar nu și state național-socialiste - indiferent de originea rasială a acestor sisteme. Cel mai cunoscut dintre ele:

Argentina sub Peron, Indonezia sub Sukarno, Egipt sub Nasser și Ghana africană sub Kwame Nkrumah. Da - în circumstanțe extreme, s-ar putea descrie sionismul ca fiind un fel de fascism evreiesc.

Așadar, în timp ce național-socialismul se limitează în mod conștient la rasa albă și, prin urmare, își menține unitatea și unitatea ideologică datorită problemelor, sarcinilor și intereselor comune - de exemplu, nu poate exista niciodată un conflict serios între național-socialismul german, englez sau american - , în cazul mișcărilor fasciste trebuie să știm că alianțele trebuie mai întâi încheiate și negociate și nu rezultă neapărat din punctele comune ideologice.

Fascismul, din cauza lipsei unei baze rasiale, este, de asemenea, mai orientat spre stat și forma acestuia decât noi. Naționalismul său este uneori mai demodat și nu este orientat spre viitor - naționalism de stat în loc de naționalism popular ca al nostru. Prin urmare, în caz extrem, sunt de conceput conflicte și chiar războaie între state fasciste, dar niciodată între state național-socialiste.

Trebuie să respectăm decizia albilor de a alege fascismul în locul național-socialismului, dar tovarășii trebuie să fie conștienți de problemele pe care le

implică această decizie. De aceea, am exprimat pentru prima dată atât de clar diferențele dintre cele două idei, fără a dori să distrug vechea camaraderie, încercată și testată, dintre revoluțiile național-socialistă și fascistă.

Aici se află sensul vieții noastre personale și naționale. Lupta pentru supraviețuire și pentru o nouă înflorire a umanității ariene contopește micul nostru sine cu puternicul curent al istoriei. Visul unei noi civilizații avansate se ridică în fața ochilor noștri. În câțiva ani, arienii vor intra într-un nou mileniu al existenței lor istorice. Depinde numai de noi dacă acesta va deveni o piatră de mormânt sau un memorial al unei noi măreții.

Noi, național-socialiștii, vrem să modelăm ordinea următorului mileniu! Nu putem ghici cum va arăta în cele din urmă această Nouă Ordine. Stăm cu inima bătând în fața porții de intrare într-o cultură inimaginabil de mare, frumoasă și copleșitoare. Noi nu o vom mai vedea, dar noi deschidem calea pentru ea.

Cine poate spune cum va arăta un imperiu în care arienii se vor putea dovedi încă o dată creatori de cultură, un imperiu căruia îi vor fi puse la dispoziție, într-o zi, cunoștințele și toate bogățiile acestui pământ? Și nu doar această ordine mondială ariană este scopul nostru. În spatele ei se află încă un vis secret, ultimul țel ascuns: Omul Nou!

Nietzsche spune: "*Omul este ceva care trebuie depășit*". Aici ne aflăm, credincioși și cutremurați, în fața celei mai îndepărtate și ultime frontiere a viziunii noastre național-socialiste asupra lumii, în spatele căreia se va dezvălui doar sensul dezvoltării întregii vieți, sensul evoluției. Ființa umană care epuizează tot ceea ce se ascunde în ea, care își propune să cucerească universul și să învingă timpul, ființa umană care se înțelege pe sine însăși doar ca o punte către ceva inimaginabil de mare și de nou, care îndrăznește să facă următorul pas în evoluție.

Aici luptătorul trebuie să tacă, doar poetul poate vorbi. Pentru cei care simt în ei înșiși un sentiment de măreție, Zarathustra al lui Nietzsche le poate da o idee despre ultimele lucruri.

Este un vis care stă în spatele a tot ceea ce se află. Un vis la fel de vechi ca și rasa ariană:

Pretutindeni, omul arian a construit temple mărețe, turnuri înalte și piramide puternice pentru a se apropia de cer și a ajunge la stele. Astăzi, nu ni se acordă mai mult decât să cuprindem acest colț de mister al ființei noastre istorice și al vieții noastre.

Dorința noastră este după Omul Nou care justifică și completează istoria umanității. Omul este ceva ce trebuie depășit.

Numai național-socialismul, care reunește în sine toate forțele și posibilitățile rasei ariene, poate forma și crește Omul Nou, deoarece această dezvoltare este determinată atât spiritual, cât și biologic. Noi vom încerca.

Pentru rasă și națiune!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFRWAHOLOANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Tschingelwelt. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf glnzender Ebene!

Idiosyncrasy von Nazionismus, Vererbung, Vererbung und Vererbung haben nicht zugenommen, die Karte der genetica des neuen hoch gebildeten Führers Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind unsterblich. Und es ist ein Kampf um die Erhaltung unserer weisen Völker.

Ein Siegung ist eine weitere gewiss, aber die Größe des hochgebildeten Völkertum ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vornehmliche Aufgabe ist es, den Führer, den Volkstum - gegen alle weissen Völker (V) - zu bringen, seine Mittel und Einrichtungen, Überlieferung und Kultur zu bewahren.

Ein "nein" oder "ja" ist ein Wahlrecht oder ein Bewusstsein, ein ein Programm der Freiheit oder auf einem Schicksal, sondern die Idee Nationalsozialismus hat seine Pflicht!

Hitler!
Gottfried Lueck

Buletinul de stiri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de față
Interviu cu Molly
Partea a treia

NSK: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie și artă.

Vă rugăm să descrieți opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mai actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningthenazis.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiorea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat abia că de informații. Caută informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, săpând în trecut îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumină. Putem mulțumi din nou

the NEW ORDER
Number 17 (137) Founder 1978 April 26, 2022 (135)

The Fight Goes On !

Nearly years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are anti-White immigration, culture destruction, and race-mixing.

Whether "right" or "wrong", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or in a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottfried Lueck

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!